

gaar over til den samlede Bestyrelse, vil ogsaa Spørgsmaalet om Ordningen af Valutahandelen blive Genstand for fornyet Overvejelse i denne, der herefter vil rumme Repræsentanter ogsaa for dem, der har Brug for Valuta og skal sælge saadan.

Ved det andet Ændringsforslag gives der Ministeren Initiativ til uden Indstilling fra Centralbestyrelsen at foreslaa Importbegrænsning. Rigsdagsudvalgets Tilslutning gøres til Betingelse for Begrænsningernes Iværksættelse med Hensyn til Luksusvarer. Med Hensyn til andre Foranstaltninger kræves Rigsdagens Samtykke, men der gives Adgang til en hurtigere Behandling ved Rigsdagsbeslutning. Det er Flertallets Forudsætning, at kun Varer, som er opført paa Bilag 1 sammenholdt med Bilag 2 i den af Valutakommissionen af 1920 afgivne Betænkning, vil kunne behandles efter de i § 2, 1ste Stykke, givne Regler for Indførselsbegrænsning af Varer af Luksuskarakter. Man har med Hensyn til Formen for Importbegrænsningen fulgt den af Handelsminister Hage i hans i Marts 1920 fremsatte Forslag til midlertidig Lov om Vareindførsel foreslaaede Vej med Valutaattest.

Et *Mindre-tal* (Borsen, Jørgen Christensen, Martin Hansen og N. Neergaard) indstiller i Henhold til den af Mindretallet ved første Behandling givne Motivering Lovforslaget til *Forkastelse*.

Et *andet Mindretal* (Drachmann, Pürschel og Ulrich) er vedblivende af den Opfattelse, at en Importregulering af mere omfattende Karakter er erhvervsmæssigt tyngende, finansielt og handelspolitisk betænkelig, uden at have nogen større Værdi i valutamæssig Henseende.

Mindretallet anser vedblivende en Løsning ad Toldlovgivningens Vej for at være den bedste, men det i saa Henseende fremsatte og til Udvalget henviste Forslag har end ikke været behandlet af Udvalget endnu.

Mindretallet anser den ved Ændringsforslaget skete Udvidelse af Valutacen-

tralens Bestyrelse for at være uden Værdi overfor Valutacentralens nuværende Opgave, og til en Udvidelse af denne Bestyrelse i Retning af et Økonomiraad kan Mindretallet ikke medvirke. I saa Henseende erkender Mindretallet, at den i § 2 ved Bestemmelsen om Tilslutning fra et Rigsdagsudvalg indførte Begrænsning af Ministeriets og Udvalgets Beføjelse er en Forbedring, men ikke af en saadan betryggende Karakter, at den kan ændre Mindretallets principielle Syn paa den foreslaaede Ordning.

Ved den i den ændrede § 2 skete Begrænsning til Varer af Luksuskarakter er Forslagets Brugbarhed som Værn for nødstedte Industrier formindsket i afgørende Grad og dets finansielle Betænkelighed i høj Grad forøget. Den i de seneste Aar skete betydelige Toldforhøjelse paa disse Varer — der i sig selv rummer et betydeligt importbegrænsende Moment — gør, at den Mindreindtægt i Told, som vil flyde af Ordningens Gennemførelse, maa antages at blive meget stor. Det af Mindretallet i Udvalget rejste Spørgsmaal, hvorledes Dækning for denne Mindreindtægt skal faas, er forblevet ubesvaret i Realiteten.

Under disse Omstændigheder maa Mindretallet indstille hele Lovforslaget til *Forkastelse*.

Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (P. Andersen, Dahlgaard, Chr. Hansen, J. P. Larsen, Hans Nielsen, Rode, Sundbo og Trier):

Til § 1.

1) Paragraffen affattes saaledes:
„Valutacentralens Bestyrelse udvides fra tre til tolv Medlemmer. De ni nye Medlemmer vælges af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, de otte efter Forhandling med Landbrugsraadet, De samvirkende Husmandsforeninger, Industriraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, Dansk Fiskeriforening, Den danske Han-